

1. čítanie: Sk 4,32-35

Text prvého čítania je jedným z tzv. Lukášových sumárov v Skutkoch apoštolov. Opisuje život kresťanskej komunity v Jeruzaleme a zdôrazňuje motív jednoty spoločenstva („jedno srdce, jedna duša“) a ich spoločného vlastníctva. Lukáš tu reflektuje ideu jednoty medzi priateľmi ako ju vyjadril napr. Aristoteles: „Priatelia majú všetko spoločné.“ Veta o absencii núdneho človeka je inšpirovaná textom Dt 15,4.11, ktorý predstavuje Izraelskú spoločnosť ako komunitu, v ktorej sa členovia musia starať o chudobných. Lukáš tak opisuje kresťanské spoločenstvo podľa vzoru židovského spoločenstva. Okrem toho tu Lukáš poukazuje na štedrosť bohatších, ktorí zisk z predaja odovzdávali apoštolom a zároveň vyjadruje skutočnosť, že aj medzi núdnymi boli rozdiely - niekto potreboval viac, iný menej. Podľa stupňa potreby im potom apoštoli odovzdávali podporu. Prekvapivo Lukáš na tomto mieste nespomína spoločné slávenie Eucharistie alebo spoločné stolovanie. Z teologického uhla podčiarkuje spoločné vydávanie svedectva o Ježišom vzkriesení.

2. čítanie: 1 Jn 5,1-6

Jánove listy sú pokračovaním tradície Jánovho evanjelia, čo možno vidieť v tomto čítaní, ktoré preberá viaceré motívy z evanjelia. Podobne ako evanjelium, aj tento text poukazuje na nevyhnutnosť viery. Viera spôsobuje znovuzrodenie človeka, prináša mu nový život - čo je téma Ježišovho dialógu s Nikodémom (Jn 3). A toto znovuzrodenie je potrebné na to, aby človek uvidel Božie kráľovstvo. Povinnosťou tých, čo sa znovuzrodili, je milovať Boha a iného človeka, čo evokuje Ježišov príkaz lásky odovzdaný apoštolom pri Poslednej večeri (Jn 13). Tento príkaz je základom etiky a známkou identity Ježišových učeníkov. Ďalej stať podčiarkuje, že vierou človek víťazí nad svetom, čo pripomína Ježišovu vetu, že on zvíťazil nad svetom (Jn 16,33). Nakoniec text opisuje Ježišovu identitu slovami, že on prišiel skrze vodu a krv. Táto veta je zhrnutím Ježišovho plne ľudského života: jeho verejný život začal pri krste v Jordáne a skončil na kríži vyliatím krvi. Ježiš ako Syn Boha žil plne ako človek a preto autor Jánovho listu tu hovorí o plnej historickej ľudskosti Ježiša Krista - pravdepodobne v snahe vyvrátiť náuku tých, ktorí popierali Ježišovo človečenstvo.

Evanjelium: Jn 20,19-31

Evanjelium druhej Veľkonočnej nedele opisuje Ježišov príchod k učeníkom po vzkriesení. Títo sú zhromaždení za zatvorenými dverami v dome v Jeruzaleme. Hoci sa tento text často používa ako dôkaz Ježišovej zázračnej schopnosti prejsť cez zatvorené dvere, v skutočnosti sa o niečom takom v stati nehovorí. Jánovi ide skôr o to, aby podčiarkol, že vzkriesený Ježiš dokáže svojich učeníkov nájsť aj vtedy, keď sa skrývajú za zatvorenými dverami. Vzkriesený Ježiš dokáže prísť na akékoľvek miesto. Po príchode k učeníkom sa im Ježiš identifikuje cez svoje prebodnuté ruky a bok, čo im pripomína, že je to ten istý Ježiš, ktorý bol ukrižovaný. Zároveň tento detail ukazuje, že vzkriesenie nevymazalo znaky umučenia, ktoré na Ježišom tele ostávajú navždy. Ježišovo gesto je doprevádzané dýchnutím na učeníkov

a vysvetľujúcimi slovami, že ide o udelenie Ducha Svätého. Dýchnutie pripomína vdýchnutie dychu života do hliny, z ktorej Boh utvoril človeka v Gen 2. To napovedá, že Ježiš tu koná ako Boh a učeníkov premieňa na nové stvorenie. Mandát o odpúšťaní hriechov je potrebné chápať v prepojení s významom slova „hriech“ u Jána. V tomto evanjeliu sa pod hriechom nerozumie individuálny morálny prehrešok, ale akt odmietania viery v Ježiša. Pod odpustením hriechov má Ježiš na mysli vytvorenie vzťahu s ním samým - apoštoli majú odpúšťať hriechy a to tým, že budú ľudí vovádzať do vzťahu s Ježišom. Pri Tomášovi, ktorý sa pri skupine objavuje pri Ježišovom opätovnom príchode, vyvstáva otázka, či sa naozaj Ježišových rán dotkol. Pravdepodobne k tomu nedošlo, pretože v následnom blahoslavenstve Ježiš nevyzdvihuje, že sa ho Tomáš dotkol, ale že ho videl, a zároveň dáva Tomáša do kontrastu s tými, čo uverili, aj keď Ježiša nevideli. Jána zaujíma práve táto skupina - medzi nimi aj pôvodná skupina čitateľov aj my. Dôležitejšia ako videnie Ježiša je pre Jána viera v neho.

Juraj Feník

Foto: Chris Barbalis / Unsplash

Publikované v spolupráci s [Katolíckym biblickým dielom na Slovensku](#).

The post [Komentár k biblickým čítaniam - Druhá veľkonočná nedela v roku „B“](#) appeared first on [Zasvätený život](#).

(Zamyslenie zo stránky zasvatenyzivot.sk.)